

عنوان مقاله:

تاثیر پیاده محوری و حمل و نقل انسان مدار بر توسعه ی پایدار

محل انتشار:

همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

میرمحمد میرآلانق - ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زنجان

زهرا قاسمی - ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زنجان

سمیرا مرادیفر - ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

در دنیای امروز با پیشرفت روزافزون امکانات و ماشینی شدن زندگی لزوم توجه به سلامت انسان باید یکی از مهمترین برنامه های دولت ها و مردم باشد. در شهرهای آلوده و پر ترافیک توجه به پیاده محوری و کاهش نقش خودروها در زندگی می تواند سلامتی و توسعه ی پایدار رابسترسازی کند. پیاده روی یکی از آسان ترین و کم هزینه ترین روش ها است. موفقیت و تداوم و توسعه ی یک پیاده راه، بسته به این دارد که پیاده جزیی از شبکه ی کلی ترافیکی شهر باشد تا بتواند مشکلات جابه جایی کارکنان، خریداران و ساکنان در پیاده راه را با حداکثر راحتی، سادگی و با کمک حمل و نقل عمومی جذاب و کم هزینه انجام دهد. در شهرهای پیشرفته دنیا به جای ترویج حمل و نقل خودرو محور به عنوان رویکرد اصلی برنامه ریزی در شهرها درصدد یافتن روش های جدید حمل و نقل برای تحقق شهرهای انسان گرا به عنوان هدف اول هستند در این راستا ترویج زندگی پیاده و برنامه ریزی برای ایجاد فضای در شهر به گونه ای که بخش مهمی از حرکت شهروندان به صورت پیاده شکل گیرد توسعه ی پایدار را شکل خواهد داد. روش تحقیق در این پژوهش توصیفی - تحلیلی بوده و به صورت اسنادی و کتابخانه ای گردآوری شده است

کلمات کلیدی:

حمل و نقل، پیاده محوری، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315166>

